

Byla C-97/09

Ingrid Schmelz

prieš

Finanzamt Waldviertel

(Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Wien prašymas priimti prejudicinį sprendimą)

„Šeštoji PVM direktyva – 24 straipsnio 3 dalis ir 28i straipsnis – Direktyva 2006/112/EB – 283 straipsnio 1 dalies c punktas – Galiojimas – EB 12, 43 ir 49 straipsniai – Vienodo požiūrio principas – Speciali smulkiojo verslo ūmonųms skirta schema – Atleidimas nuo PVM – Atsisakymas leisti pasinaudoti atleidimu nuo mokesčių kitose valstybėse narėse ūsteigtiems apmokestinamiesiems asmenims – Švoka „metiną apyvarta“

Sprendimo santrauka

1. *Laisvą teikti paslaugas – Apribojimai – Mokesčių teisės aktai*

(EB 49 straipsnis; Tarybos direktyvos 77/388 24 straipsnio 3 dalis bei 28i straipsnis ir Tarybos direktyvos 2006/112 283 straipsnio 1 dalies c punktas)

2. *Mokesčių nuostatos – Teisės aktų suderinimas – Apyvartos mokesčiai – Bendra pridėtinės vertės mokesčio sistema – Speciali smulkiojo verslo ūmonųms skirta schema*

(Tarybos direktyvos 77/388 24 bei 24a straipsniai ir Tarybos direktyvos 2006/112 284–287 straipsniai)

1. EB 49 straipsniu nedraudžiami Šeštosios direktyvos 77/388 d.1 valstybių narių apyvartos mokesčių ūstatymų derinimo, iš dalies pakeistos Direktyva 2006/118, 24 straipsnio 3 dalis bei 28i straipsnis ir Direktyvos 2006/112 d.1 pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos 283 straipsnio 1 dalies c punktas, pagal kuriuos leidžiama valstybėms narėms j. teritorijoje ūsteigtas smulkiojo verslo ūmones atleisti nuo pridėtinės vertės mokesčio, šioms prarandant teisę ū atskaitą, ta.iau nesuteikiama tokia galimybė kitose valstybėse narėse ūsteigtoms smulkiojo verslo ūmonųms.

Tiesa, neleidžiant už vienos valstybės narės teritorijos ribų ūsteigtoms smulkiojo verslo ūmonųms pasinaudoti atleidimu nuo pridėtinės vertės mokesčio, šioms ūmonųms tampa mažiau patrauklu tokioje valstybėje narėje teikti paslaugas, todėl tai sudaro laisvą teikti paslaugas apribojimą.

Vis dėlto šioje pridėtinės vertės mokesčio schemos taikymo stadijoje tikslas užtikrinti mokesčių kontrolės veiksmingumą siekiant kovoti su galimu sukčiavimu, mokesčių vengimu ir piktnaudžiavimu bei smulkiojo verslo ūmonųms skirtos schemos tikslas sustiprinti šių ūmonių konkurencingumą pateisina, kad atleidimas nuo pridėtinės vertės mokesčio būtų taikomas tik valstybės narėse, kurioje toks mokestis mokytinas, teritorijoje ūsteigtą smulkiojo verslo ūmonių veiklai. Leidimas naudotis atleidimu nuo pridėtinės vertės mokesčio tik valstybės narėse, kuri taiko tų atleidimą, teritorijoje ūsteigtoms smulkiojo verslo ūmonųms yra tinkamas užtikrinti veiksmingą mokesčių kontrolę, skirtą patikrinti, ar ūvykdytos slygos, leidžiančios pasinaudoti minėtu atleidimu, nes iš principo ūmonų savo ūsisteigimo vietoje saugo su visa j. ekonomine veikla susijusius dokumentus. Priimančiąjį valstybei narei sunkiai ūmanoma veiksmingai kontroliuoti ne min. toje teritorijoje ūsteigtos smulkiojo verslo ūmonųs vykdomą veiklą, šiai naudojantis laisve teikti

paslaugas.

Kalbant apie b?tinyb? šia smulkiojo verslo ?mon?ms skirta schema leisti naudotis tik atitinkamoje valstyb?je nar?je ?steigtoms ?mon?ms, pažym?tina, kad administracin?s pagalbos taisykl?s, numatytos Reglamente Nr. 1798/2003 d?l administracinio bendradarbiavimo prid?tin?s vert?s mokes?io srityje, panaikinan?iame Reglament? Nr. 218/92, ir Direktyvoje 77/799 d?l valstybi? nari? kompetenting? institucij? tarpusavio pagalbos tiesioginio apmokestinimo srityje, negali užtikrinti tinkamo informacijos pasikeitimo, kiek tai susij? su smulkiojo verslo ?mon?mis, vykdan?iomis savo veiki? valstyb?s nar?s, kuri taiko atleidim? nuo prid?tin?s vert?s mokes?io, teritorijoje. Iš tikr?j? pagal Direktyvos 2006/112 272 straipsnio 1 dalies d punkt? valstyb?s nar?s gali atleisti smulkiojo verslo ?mones nuo vis? šios direktyvos 213–271 straipsniuose numatyt? formalum?, skirt? informuoti valstybi? nari? mokes?i? institucijas apie j? teritorijoje prid?tin?s vert?s mokes?iu apmokestinam? veiki?. Tod?l smulkiojo verslo ?mon?s paprastai n?ra ?registruotos kaip prid?tin?s vert?s mokes?io mok?tojos j? ?sisteigimo valstyb?je nar?je ir ši neturi joki? su j? apyvarta susijusi? duomen?. Kalbant apie Direktyv? 77/799, pažym?tina, kad ji apima informacijos keitim?si pajam?, kapitalo mokes?i? ir draudimo ?mok? srityje. Negalima atmesti to, kad informacija, susijusi, be kita ko, su pajamomis, gali suteikti nauding? duomen?, ypa? tiriant galim? suk?iavim? prid?tin?s vert?s mokes?io srityje, ta?iau ši informacija neapima prid?tin?s vert?s mokes?iu apmokestinamos apyvartos.

(žr. 51, 53, 59–61, 64–67, 71, 76 punktus ir rezoliucin?s dalies 1 punkt?)

2. Direktyvos 77/388 d?l valstybi? nari? apyvartos mokes?i? ?statym? derinimo, iš dalies pakeistos Direktyva 2006/18, 24 ir 24a straipsnius bei Direktyvos 2006/112 d?l prid?tin?s vert?s mokes?io bendros sistemos 284–287 straipsnius reikia aiškinti taip, kad s?voka „metin? apyvarta“ apima per vienus metus valstyb?je nar?je, kurioje ?mon? ?steigta, realizuot? jos apyvart?.

(žr. 77 punkt? ir rezoliucin?s dalies 2 punkt?)

TEISINGUMO TEISMO (didžioji kolegija)

SPRENDIMAS

2010 m. spalio 26 d.(*)

„Šeštoji PVM direktyva – 24 straipsnio 3 dalis ir 28i straipsnis – Direktyva 2006/112/EB – 283 straipsnio 1 dalies c punktas – Galiojimas – EB 12, 43 ir 49 straipsniai – Vienodo poži?rio principas – Speciali smulkiojo verslo ?mon?ms skirta schema – Atleidimas nuo PVM – Atsisakymas leisti pasinaudoti atleidimu nuo mokes?io kitose valstyb?se nar?se ?steigtiems apmokestinamiesiems asmenims – S?voka „metin? apyvarta“

Byloje C?97/09

d?l *Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Wien* (Austrija) 2009 m. kovo 4 d. sprendimu, kur? Teisingumo Teismas gavo 2009 m. kovo 10 d., pagal EB 234 straipsn? pateikto prašymo priimti prejudicin? sprendim? byloje

Ingrid Schmelz

prieš

Finanzamt Waldviertel,

TEISINGUMO TEISMAS (didžioji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas V. Skouris, kolegiją pirmininkai A. Tizzano, J. N. Cunha Rodrigues, K. Lenaerts, J. C. Bonichot bei A. Arabadjiev (pranešėjas), teisėjai E. Juhász, G. Arestis, A. Borg Barthet, M. Ilešič, P. Lindh, T. von Danwitz ir C. Toader,

generalinį advokatą J. Kokott,

posėdžio sekretorius K. Malacek, administratorius,

atsižvelgęs į rašytinį proceso dalį ir įvykus 2010 m. balandžio 13 d. posėdžiui,

išnagrinęs pastabas, pateiktas:

- Austrijos vyriausybės, atstovaujamos C. Pesendorfer ir J. Bauer,
- Vokietijos vyriausybės, atstovaujamos C. Blaschke ir J. Möller,
- Graikijos vyriausybės, atstovaujamos M. Tassopoulou ir K. Georgiadis bei I. Bakopoulos,
- Europos Sąjungos Tarybos, atstovaujamos A. M. Colaert ir J. P. Hix,
- Europos Komisijos, atstovaujamos D. Triantafyllou ir B. R. Killmann,

susipažinęs su 2010 m. birželio 17 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį

Sprendimas

1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą susijęs su 1977 m. gegužės 17 d. Šeštosios Tarybos direktyvos 77/388/EEB dėl valstybių narių apyvartos mokesčių įstatymų derinimo – Bendra pridėtinės vertės mokesčio sistema: vienodas vertinimo pagrindas (OL L 145, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 9 sk., 1 t., p. 23), iš dalies pakeistos 2006 m. vasario 14 d. Tarybos direktyva 2006/18/EB (OL L 51, p. 12) (toliau – Šeštoji direktyva), 24 straipsnio 3 dalies bei 28i straipsnio ir 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos (OL L 347, p. 1, toliau – PVM direktyva) 283 straipsnio 1 dalies c punkto galiojimu EB 12, 43 bei 49 straipsnių ir vienodo požiūrio principų atžvilgiu. Šis prašymas taip pat susijęs su Šeštosios direktyvos 24 straipsnio 2 dalies ir PVM direktyvos 287 straipsnio išaiškinimu.

2 Šis prašymas pateiktas nagrinėjant bylą tarp Vokietijoje gyvenančio Vokietijos pilietės I. Schmelz ir *Finanzamt Waldviertel* (toliau – *Finanzamt*) dėl *Finanzamt* parengto pranešimo apie mokėtiną apyvartos mokestį, kurį tariamai turi mokėti I. Schmelz už 2006 ir 2007 metus laikotarpius nuo savo pajamų, kurias gavo nuomodama Austrijoje esantį butą.

Teisinis pagrindas

S?jungos teis?s aktai

Šeštoji direktyva

3 Pagal Šeštosios direktyvos 13 straipsnio B skirsnio b punkt? valstyb?s nar?s nuo mokes?io atleidžia nekilnojamojo turto lizing? ar nuom?.

4 Šeštosios direktyvos speciali?s schemas reglamentuojan?ioje XIV antraštin?je dalyje esan?io 24 straipsnio „Speciali schema smulkiam verslui“ 2 dalies a ir b punktai iš esm?s valstyb?ms nar?ms leidžia ?tvirtinti atleidim? nuo prid?tin?s vert?s mokes?io (toliau – PVM) arba, jei toks yra, toliau j? taikyti apmokestinamiesiems asmenims, kuri? metin? apyvarta ne didesn? negu 5 000 Europos apskaitos vienet? nacionaline valiuta pagal keitimo kurs? tos dienos, kai priimta Šeštoji direktyva.

5 Pagal Akto d?l Austrijos Respublikos, Suomijos Respublikos ir Švedijos Karalyst?s stojimo s?lyg? ir sutar?i?, kuriomis yra grindžiama Europos S?junga, pritaikom?j? patais? (OL C 241, 1994, p. 21 ir OL L 1, 1995, p. 1) XV priedo IX dalies „Mokes?iai“ 2 punkto c papunkt? taikydama Šeštosios direktyvos 24 straipsnio 2–6 dalis Austrijos Respublika gali atleisti nuo prid?tin?s vert?s mokes?io apmokestinamuosius asmenis, kuri? metin? apyvarta yra mažesn? kaip 35 000 eur? nacionaline valiuta.

6 Šeštosios direktyvos 24 straipsnio 3 dalyje nustatyta:

„Mokestis netaikomas <...> smulkaus verslo subjekt? tiekiamoms prek?ms ir teikiamoms paslaugoms.

Valstyb?s nar?s gali tam tikriems sandoriams netaikyti 2 dalyje numatyt? priemoni?. <...>.“

7 Šeštosios direktyvos 28 straipsnio 2 dalies j punkte nurodyta: „Austrijos Respublika gali taikyti vien? iš dviej? sumažint? tarif?, kurie nustatyti 12 straipsnio 3 dalies a punkto tre?iajame papunktyje [tre?ioje pastraipoje] d?l nekilnojamojo turto, kuris bus naudojamas kaip gyvenamoji vieta, nuomos, nustatant ne mažesn? kaip 10 % tarif?“.

8 Šeštosios direktyvos 28i straipsniu „Speciali schema mažoms ?mon?ms“ jos 24 straipsnio 3 dalis buvo papildyta tokia pastraipa:

„Bet kuriuo atveju <...> apmokestinamojo asmens, kuris yra ?steigtas ne atitinkamos šalies teritorijoje, tiekiamos prek?s ir teikiamos paslaugos neatleidžiamos nuo prid?tin?s vert?s mokes?io pagal šio straipsnio 2 dal?.“

PVM direktyva

9 Pagal PVM direktyvos 135 straipsnio pirmos pastraipos I punkt? valstyb?s nar?s neapmokestina nekilnojamojo turto lizingo ar nuomos.

10 PVM direktyvos 117 straipsnio 2 dalyje nustatyta, jog Austrijos Respublika „gali taikyti vien? iš dviej? 98 straipsnyje nurodyt? lengvatini? tarif? gyvenamosios paskirties nekilnojamojo turto nuomai, jei šis tarifas n?ra mažesnis nei 10 %“.

11 Pagal PVM direktyvos 272 straipsnio 1 dalies d punkt? valstyb?s nar?s gali „apmokestinamuosius asmenis, kuriems taikomas 282–292 straipsniuose numatytas smulkiojo verslo ?moni? atleidimas nuo PVM“, atleisti nuo tam tikr? ar vis? 2 skyriuje („Registravimasis“), 3 skyriuje („S?skaita fakt?ra“), 4 skyriuje („Apskaita“), 5 skyriuje („Deklaracijos“) ir 6 skyriuje

(„Sumuojan?ios ataskaitos“) nurodyt? prievoli?.

12 PVM direktyvos XII antraštin?je dalyje „Specialios schemas“ yra 1 skyrius „Speciali smulkaus verslo ?mon?ms skirta schema“. Pagal šio 1 skyriaus 1 skirsnyje „Supaprastintos PVM apskai?iavimo ir rinkimo proced?ros“ esant? 281 straipsn? „valstyb?s nar?s, kurios d?l smulkaus verslo ?moni? veiklos ar strukt?ros ypatum? gali susidurti su sunkumais taikydamos ?prastas PVM proced?ras šioms ?mon?ms, apskai?iuodamos ir rinkdamos PVM gali <...> taikyti supaprastintas proced?ras <...>“.

13 PVM direktyvos min?to 1 skyriaus 2 skirsnyje „Neapmokestinimas PVM arba laipsniškos lengvatos“ esan?iame 282 straipsnyje nurodyta: „šiam skirsnyje numatyti neapmokestinimo atvejai ir laipsniškos mokes?io lengvatos taikomos, kai prekes tiekia ir paslaugas teikia smulkaus verslo ?mon?s“.

14 PVM direktyvos tame pa?iame 2 skirsnyje esan?iame 283 straipsnio 1 dalies c punkte nurodyta: šiame skirsnyje numatytos proced?ros netaikomos „preki? tiekimui ar paslaug? teikimui, kai prekes tiekia ar paslaugas teikia apmokestinamasis asmuo, kuris n?ra ?sisteig?s valstyb?je nar?je, kurioje jis turi prievol? sumok?ti PVM“.

15 Pagal PVM direktyvos 287 straipsn? „valstyb?s nar?s, kurios ? ES ?stojo po 1978 m. sausio 1 d., gali nuo mokes?io atleisti apmokestinamuosius asmenis, kuri? metin? apyvarta yra ne didesn? kaip toliau pateiktoms sumoms lygiavert? suma nacionaline valiuta pagal j? ?stojimo dienos valiut? perskai?iavimo kurs?“. Austrijos Respublikai buvo nustatyta 35 000 eur? suma.

16 PVM direktyvos 288 straipsnyje nurodyta:

„Apyvart?, kuria remiantis taikomos šiame skirsnyje numatytos proced?ros, sudaro šios sumos be PVM:

- 1) preki? tiekimo ir paslaug? teikimo vert?, jeigu tiekimas ir teikimas yra apmokestinami;
- 2) sandori?, kurie neapmokestinami suteikiant teis? atskaityti anks?iau sumok?t? PVM pagal 110 ar 111 straipsnius, 125 straipsnio 1 dal?, 127 straipsn? ar 128 straipsnio 1 dal?, vert?;
- 3) pagal 146–149 straipsnius ir 151, 152 ar 153 straipsnius neapmokestinam? sandori? vert?;
- 4) nekilnojamojo turto sandori?, 135 straipsnio 1 dalies b–g punktuose nurodyt? finansini? sandori? ir draudimo paslaug?, jei šie sandoriai n?ra pagalbiniai, vert?.

Ta?iau apskai?iuojant apyvart? neatsižvelgiama ? ?mon?s materialaus ir nematerialaus ilgalaikio turto perleidimus.“

17 Pagal PVM direktyvos 411 ir 413 straipsnius PVM direktyva, be kita ko, buvo panaikinta Šeštoji direktyva ir ji ?sigaliojo 2007 m. sausio 1 dien?.

Nacionalin?s teis?s aktai

18 Pagal pagrindin?s bylos faktin?ms bylos aplinkyb?ms taikytin? 1994 m. Apyvartos mokes?io ?statymo (*Umsatzsteuergesetz*, 1994, BGBl. 663/1994, toliau – 1994 m. *UStG*) 6 straipsnio 1 dalies redakcij? nekilnojamojo turto nuoma neapmokestinama, išskyrus, be kita ko, gyvenamosios paskirties nekilnojamojo turto nuom?.

19 Pagrindin?s bylos faktin?ms bylos aplinkyb?ms taikytinoje 1994 m. *UStG* 6 straipsnio 1 dalies 27 punkto redakcijoje buvo numatyta, kad neapmokestinami „smulki?j? verslinink?

sandoriai“. Smulkiuoju verslininku laikomas nacionalin?je teritorijoje gyvenantis ar buvein? turintis verslininkas, kurio apyvarta iš sandori? pagal 1 straipsnio 1 dalies 1 ir 2 punktus apmokestinimo laikotarpiu neviršija 22 000 eur?“ 2006 m., o 2007 m. – 30 000 eur?.

Pagrindin? byla ir prejudiciniai klausimai

20 I. Schmelz yra Vokietijoje gyvenanti Vokietijos piliet?. Jai nuosavyb?s teise priklauso b?stas Austrijoje, kur? ji nuomoja už 330 eur? mėnesin? nuomos mokest? ir komunalinius mokes?ius.

21 Manydama, kad kaip smulkiojo verslo ?mon?s eksploatuotoja ji atleidžiama nuo apyvartos mokes?io pagal 1994 m. *UStG* 6 straipsnio 1 dalies 27 punkt?, I. Schmelz už min?t? nuom? neišdav? s?skaitos fakt?ros, kurioje b?t? nurodytas šis mokestis.

22 *Finanzamt* mano: kadangi I. Schmelz neturi gyvenamosios vietos ar buvein?s Austrijoje, ji negali pasinaudoti smulkiojo verslo ?mon?ms taikomu atleidimu nuo mokes?io. Tod?l nusta?iusi, kad I. Schmelz iš nuomos Austrijoje realizuota grynoji apyvarta sudar? 5 890,90 eur? 2006 m. ir 5 936,37 eur? 2007 m., atitinkamai 2008 m. birželio 19 d. ir lapkri?io 17 d. *Finanzamt* pareng? du pranešimus apie mok?tin? mokest?, kuriuose nurod?, kad I. Schmelz privalo sumok?ti atitinkamai 334,93 eur? ir 316,15 eur? dydžio apyvartos mokest?.

23 Paskui d?l ši? pranešim? I. Schmelz pateik? skund? *Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Wien*. Šis teismas, pateikdamas papildom? informacij?, patikslino, jog I. Schmelz 2009 m. kovo 10 d. deklaracijoje nurod?, kad pagrindin?je byloje aptariamais metais ji Europos S?jungos teritorijoje nerealizavo jokios kitos apyvartos.

24 Prašym? priimti prejudicin? sprendim? pateik?s teismas vis? pirma mano, kad *Finanzamt* sprendimai d?l apmokestinimo atitinka nacionalin? teis?, o ši atitinka tiek Šeštosios direktyvos, tiek PVM direktyvos nuostatas, ir, antra, pažymi, kad Austrijoje reziduojantis asmuo, kaip nei I. Schmelz, gali kaip smulkiojo verslo ?mon? pasinaudoti atleidimu nuo apyvartos mokes?io.

25 Tod?l *Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Wien*, kyla abejoni? d?l ši? direktyv? atitikties diskriminacijos draudimams, išplaukiantiems iš pirmin?s teis?s, t. y. EB 12, 43 ir 49 straipsni?, bei bendrajam S?jungos teis?s vienodo poži?rio principui.

26 Kilus abejoni? d?l to, ar smulkiojo verslo ?mones nuo kit? ?moni? skirianti apyvartos suma apima vienoje atitinkamoje valstyb?je nar?je realizuot? apyvart?, ar turi b?ti atsižvelgta ? visoje S?jungos teritorijoje realizuot? apyvart?, *Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Wien*, nusprend? sustabdyti bylos nagrin?jim? ir pateikti Teisingumo Teismui šiuos prejudicinius klausimus:

„1. Ar fraz? „bei apmokestinamojo asmens, kuris yra ?steigtas ne atitinkamos šalies teritorijoje, tiekiamos prek?s ir teikiamos paslaugos“, ?tvirtinta <...> [Šeštosios direktyvos] 24 straipsnio 3 dalyje ir 28i straipsnyje, <...> ir ši? nuostat? ? nacionalin? teis? perkelianti schema pažeidžia [EB] sutart? <...> ir vis? pirma diskriminacijos draudim? (EB 12 straipsnis), ?sisteigimo laisv? (EB 43 ir paskesni straipsniai), paslaug? jud?jimo laisv? (EB 49 ir paskesni straipsniai) arba [S?jungos] pagrindines teises ([S?jungos] teis?s lygyb?s principui), nes ši nuostata lemia, kad atitinkamoje šalyje ne?sisteig? S?jungos pilie?iai negali pasinaudoti Šeštosios direktyvos 24 straipsnio 2 dalyje (speciali schema smulkiąjam verslui) numatytu atleidimu nuo mokes?io, o atitinkamoje šalyje ?sisteig? S?jungos pilie?iai gali juo pasinaudoti, jeigu atitinkama valstyb? nar?, laikydamasi direktyvos, atleidžia smulk?j? versl? nuo mokes?io?

2. Ar fraz? „preki? tiekimui ar paslaug? teikimui, kai prekes tiekia ar paslaugas teikia apmokestinamasis asmuo, kuris n?ra ?sisteig?s valstyb?je nar?je, kurioje jis turi prievol? sumok?ti

PVM“, ?tvirtinta [PVM] direktyvos <...> 283 straipsnio 1 dalies c punkte, ir ši? nuostat? ? nacionalin? teis? perkelti schema pažeidžia [EB] sutart? <...> ir vis? pirma diskriminacijos draudim? (EB 12 straipsnis), ?sisteigimo laisv? (EB 43 ir paskesni straipsniai), paslaug? jud?jimo laisv? (EB 49 ir paskesni straipsniai) arba [S?jungos] pagrindines teises ([S?jungos] teis?s lygyb?s principui), nes ši nuostata lemia, kad atitinkamoje valstyb?je nar?je ne?sisteig? S?jungos pilie?iai negali pasinaudoti Prid?tin?s vert?s mokes?io sistemos direktyvos 282 ir paskesniuose straipsniuose (speciali schema smulkiajam verslui) numatytu atleidimu nuo mokes?io, o atitinkamoje valstyb?je nar?je ?sisteig? S?jungos pilie?iai gali juo pasinaudoti, jeigu atitinkama valstyb?, laikydama [PVM] direktyvos, atleidžia smulk?j? versl? nuo mokes?io?

3. Jeigu b?t? teigiamai atsakyta ? pirm?j? klausim?: ar fraz? „bei apmokestinamojo asmens, kuris yra ?steigtas ne atitinkamos šalies teritorijoje, tiekiamos prek?s ir teikiamos paslaugos“, ?tvirtinta Šeštosios direktyvos 24 straipsnio 3 dalyje ir 28i straipsnyje, yra negaliojanti EB 234 straipsnio pirmos pastraipos b punkto prasme?

4. Jeigu b?t? teigiamai atsakyta ? antr?j? klausim?: ar fraz? „preki? tiekimui ar paslaug? teikimui, kai prekes tiekia ar paslaugas teikia apmokestinamasis asmuo, kuris n?ra ?sisteig?s valstyb?je nar?je, kurioje jis turi prievol? sumok?ti PVM“, ?tvirtinta [PVM] direktyvos 283 straipsnio 1 dalies c punkte, yra negaliojanti EB 234 straipsnio pirmos pastraipos b punkto prasme?

5. Jeigu b?t? teigiamai atsakyta ? tre?i?j? klausim?: ar „metin? apyvart?“, nurodyt? [Akto d?l Austrijos Respublikos, Suomijos Respublikos ir Švedijos Karalyst?s stojimo s?lyg? ir sutar?i?, kuriomis yra grindžiama Europos S?junga, pritaikom?j? patais?] XV priedo IX dalies „Mokes?iai“ 2 punkto c papunktyje arba Šeštosios direktyvos 24 straipsnyje, reikia suprasti kaip per vienus metus atitinkamoje valstyb?je nar?je, kurioje prašoma leisti pasinaudoti schema smulkiajam verslui, pasiekt? apyvart?, ar kaip per vienus metus visoje S?jungos teritorijoje verslininko pasiekt? apyvart??

6. Jeigu b?t? teigiamai atsakyta ? ketvirt?j? klausim?: ar „metin? apyvart?“, nurodyt? [PVM] direktyvos 287 straipsnyje, reikia suprasti kaip per vienus metus atitinkamoje valstyb?je nar?je, kurioje prašoma leisti pasinaudoti schema smulkiajam verslui, pasiekt? apyvart?, ar kaip per vienus metus visoje [S?jungos] teritorijoje verslininko pasiekt? apyvart??“

D?l prejudicini? klausim? priimtinum

27 Europos S?jungos Taryba mano, kad užduodamas prejudicinius klausimus prašym? priimti prejudicin? sprendim? pateikt?s teismas netur?jo visos reikalingos informacijos klausimui d?l I. Schmelz ?sisteigimo vietos išspr?sti. Tik v?liau tapo aišku, kad ieškov? pagrindin?je byloje nevykd? jokios ekonomin?s veiklos Vokietijoje, tod?l ten nebuvo laikoma PVM apmokestinamuoju asmeniu. Kadangi vienintel? PVM apmokestinama veikla, kuri? vykd? I. Schmelz, buvo Austrijoje esan?io buto nuoma fiziniams asmenims, Taryba mano, jog galima laikyti, kad ji ?sisteigusi Austrijoje. Tod?l ne?rodyta, kad prejudiciniai klausimai b?t? svarb?s pagrindin?je byloje kilusiam gin?ui išspr?sti.

28 Šiuo klausimu reikia priminti, kad vykstant EB 234 straipsnyje numatytai proced?rai tik byl? nagrin?jantis nacionalinis teismas, kuris atsakingas už sprendimo pri?mim?, atsižvelgdamas ? konkre?ias bylos aplinkybes, turi ?vertinti tiek prejudicinio sprendimo reikalingum? savo sprendimui priimti, tiek Teisingumo Teismui pateikiam? klausim? svarb?. Tod?l iš principo Teisingumo Teismas turi priimti sprendim? tuo atveju, kai pateikiami klausimai yra susij? su S?jungos teis?s išaiškinimu ir (arba) galiojimu (šiuo klausimu žr. 1995 m. gruodžio 15 d. Sprendimo *Bosman*, C?415/93, Rink. p. I?4921, 59 punkt? bei 2010 m. kovo 18 d. Sprendimo *Alassini ir kt.*, C?317/08–C?320/08, Rink. p. I?0000, 25 punkt?).

29 Be to, Teisingumo Teismas gali atmesti nacionalinio teismo pateiktą prašymą priimti prejudicinį sprendimą tik tuomet, kai akivaizdu, jog prašomas Sąjungos teisės išaiškinimas visiškai nesusijęs su pagrindinės bylos aplinkybėmis arba dalyku, kai problema hipotetinė arba kai Teisingumo Teismas neturi faktinės arba teisinės informacijos, būtinos naudingai atsakyti į pateiktus klausimus (minuto Sprendimo *Alassini ir kt.* 26 punktą).

30 Be to, iš EB 234 straipsnio antros pastraipos aišku, kad nacionalinis teismas sprendžia, kokioje bylos stadijoje tinkamiausia Teisingumo Teismui pateikti prejudicinį klausimą (1981 m. kovo 10 d. Sprendimo *Irish Creamery Milk Suppliers Association ir kt.*, 36/80 ir 71/80, Rink. p. 735, 5 punktas bei 2007 m. balandžio 17 d. Sprendimo *AGM-COS.MET*, C-470/03, Rink. p. I-2749, 45 punktas).

31 Nagrinėjamu atveju netgi darant prielaidą, kad informacija, kurią prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui pateikė I. Schmelz, yra teisinga, tai visiškai nereikia, kad prašomas Sąjungos teisės išaiškinimas akivaizdžiai visiškai nesusijęs su pagrindinės bylos aplinkybėmis arba dalyku ar kad problema hipotetinė. Kaip per teismo posėdį pažymėjo Austrijos vyriausybė, tai, kad vienintelė I. Schmelz vykdoma apmokestinama veikla yra jos buto nuoma, nereikia, jog Austrijos valdžios institucijos gali laikyti, kad ji įsisteigusi Austrijoje.

32 Iš to darytina išvada, kad reikia atsakyti į *Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Wien* užduotus prejudicinius klausimus.

Dėl prejudicinių klausimų

33 Savo tarpusavyje susijusiais prejudiciniais klausimais, kuriuos dėl sąsajos reikia nagrinėti kartu, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės klausia, ar Šeštosios direktyvos 24 straipsnio 3 dalis bei 28i straipsnis ir PVM direktyvos 283 straipsnio 1 dalies c punktas tiek, kiek pagal juos valstybės narės gali į teritorijoje įsteigtas smulkiojo verslo įmones atleisti nuo PVM šioms prarandant teisę atskaitai, tačiau tokia galimybė nesuteikiama kitose valstybėse narėse įsteigtose smulkiojo verslo įmonėse atžvilgiu atžvilgiu, atitinka EB 12, 43 ir 49 straipsnius bei bendrąjį vienodo požiūrio principą.

34 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas taip pat klausia, ar sūvoka „metinė apyvarta“, nurodyta Šeštosios direktyvos 24 ir 24a straipsniuose bei PVM direktyvos 284–287 straipsnyje, apima per vienus metus valstybėje narėje, kurioje prašoma leisti pasinaudoti atleidimu nuo PVM, realizuotą apyvartą, ar per vienus metus visoje Sąjungos teritorijoje įmonės realizuotą apyvartą.

Dėl taikytinos laisvės

35 Kalbėdamas apie pagrindinės bylos aplinkybėmis taikytiną laisvę, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas nurodo įsisteigimo laisvę ir laisvę teikti paslaugas.

36 Visų pirma įsisteigimo laisvė, kurią EB 43 straipsnis pripažįsta Sąjungos piliečiams ir kuri apima į teisėtis savarankiškai dirbančių asmenų veiklos bei ją verstis, taip pat steigti ir valdyti įmones tomis pačiomis sąlygomis, kurios įsisteigimo valstybės narės teisės aktuose yra nustatytos jos pačios subjektams, remiantis EB 48 straipsniu, apima bendrovių, steigiamą vadovaujantis valstybės narės teisės aktais ir Europos Sąjungoje turinčių savo pagrindinę būveinę, centrinių administracijų ar pagrindinę verslo vietą, teisę vykdyti savo veiklą atitinkamoje valstybėje narėje per dukterinę bendrovę, filialą ar atstovybę (2006 m. rugsėjo 14 d. *Centro di Musicologia Walter Stauffer*, C-386/04, Rink. p. I-8203, 17 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).

37 Pagal Teisingumo Teismo praktiką „verslo vietos“ s?voka Sutartyje yra labai plati s?voka, reiškianti galimybę S?jungos pilie?iui nuolat ir nenutr?kstamai dalyvauti kitos valstyb?s nar?s nei jo kilm?s valstyb? ekonominiame gyvenime ir iš to gauti naudos, taip skatinant ekonomin? ir socialin? tarpusavio s?veik? S?jungoje savarankiško darbo srityje (min?to Sprendimo *Centro di Musicologia Walter Stauffer* 18 punktas ir jame nurodyta teismo praktika).

38 Ta?iau tam, kad b?t? galima taikyti nuostatas, susijusias su ?sisteigimo teise, iš esm?s reikia, kad b?t? užtikrintas nuolatinis buvimas priiman?iojoje valstyb?je nar?je ir ?gyto ar turimo nekilnojamojo turto valdymas b?t? aktyvus (min?to Sprendimo *Centro di Musicologia Walter Stauffer* 19 punktas). Reikia, kad tok? nuolatin? buvim? b?t? galima konstatuoti remiantis objektyviais ir patikrintiniais ?rodymais, susijusiais, be kita ko, su atitinkamu fiziniu patalp?, personalo ir ?rangos egzistavimo laipsniu (šiuo klausimu žr. 2006 m. rugs?jo 12 d. Sprendimo *Cadbury Schweppes ir Cadbury Schweppes Overseas*, C?196/04, Rink. p. I?7995, 67 punkt?).

39 Iš prašym? priimti prejudicin? sprendim? pateikusio teismo aprašyt? faktini? aplinkybi? matyti, kad I. Schmelz neatitinka ši? s?lyg?.

40 Tod?l nuostatos, reglamentuojan?ios ?sisteigimo laisv?, netaikytinos esant tokioms aplinkyb?ms, kokios yra pagrindin?je byloje.

41 Toliau, kalbant apie laisv? paslaug? teikim?, pirma, pažym?tina, kad nekilnojamojo turto nuoma laikoma atlygintinai teikiama paslauga EB 50 straipsnio pirmos pastraipos prasme (2010 m. liepos 15 d. Sprendimo *Hengartner ir Gasser*, C?70/09, Rink. p. I?0000, 32 punktas). Antra, tai, kad I. Schmelz kelet? met? nuomoja Austrijoje esant? but?, nedraudžia taikyti EB 49 straipsnio.

42 Šiuo klausimu Teisingumo Teismas nusprend?, kad paslaugos s?voka Sutarties prasme gali apimti ?vairiausias paslaugas, ?skaitant tas, kurios teikiamos pakankamai ilg? laik? ar net kelerius metus. Sutartyje n?ra n? vienos nuostatos, leidžian?ios abstrak?iai nustatyti trukm? ar dažnum?, nuo kuri? tam tikros paslaugos ar paslaugos r?šies teikimas kitoje valstyb?je nar?je nebegal?t? b?ti laikomas paslaug? teikimu Sutarties prasme (2003 m. gruodžio 11 d. Sprendimo *Schnitzer*, C?215/01, Rink. p. I?14847, 30 ir 31 punktai).

43 Iš to, kas išd?styta, darytina išvada, kad I. Schmelz vykdom? nuomos veikl? apima laisv? teikti paslaugas pagal EB 49 straipsn?.

44 Galiausiai, kalbant apie tai, ar EB 12 straipsnis, kuriame ?tvirtinamas bendrasis bet kokios diskriminacijos d?l pilietyb?s draudimo principas, taikomas pagrindin?s bylos aplinkyb?ms, reik?t? priminti, jog ši nuostata savarankiškai taikoma tik tose S?jungos teis?s reglamentuojamose srityse, kurioms Sutartyje nenumatyta speciali? nediskriminavimo taisykli? (2010 m. sausio 21 d. Sprendimo *SGI*, C?311/08, Rink. p. I?0000, 31 punktas ir jame nurodyta teismo praktika).

45 EB 49 straipsnyje, kuris, kaip konstatuota šio sprendimo 43 punkte, taikomas pagrindin?je byloje, numatytos tokios specialios nediskriminavimo taisykl?s. Tod?l EB 12 straipsnis netaikomas pagrindin?s bylos aplinkyb?ms.

D?l laisv?s teikti paslaugas ribojimo buvimo

46 Iš nusistov?jusios teismo praktikos matyti, kad visos Sutarties nuostatos, susijusios su laisvu asmen? jud?jimu, yra skirtos sudaryti S?jungos pilie?iams palankesnes s?lygas verstis bet kokios r?šies profesine veikla Europos S?jungoje ir draudžia priemones, kurios sudaryt? nepalankesnes s?lygas pilie?iams, norintiems užsiimti ekonomine veikla kitoje valstyb?je nar?je (min?to Sprendimo *Bosman* 94 punktas ir 2009 m. lapkri?io 19 d. Sprendimo *Filipiak*, C?314/08,

Rink. p. I?0000, 58 punktas).

47 Šiuo klausimu svarbu priminti, kad pagal EB 49 straipsn? reikalaujama panaikinti bet kokius laisv?s teikti paslaugas apribojimus, jeigu jie gali užkirsti keli?, trukdyti ar padaryti mažiau patraukli? kitoje valstyb?je nar?je ?steigto paslaug? teik?jo veiki? (šiuo klausimu žr. 2010 m. liepos 1 d. Sprendimo *Dijkman ir Dijkman-Lavaleije*, C?233/09, Rink. p. I?0000, 23 punkt? bei jame nurodyt? teismo praktik?).

48 Iš teismo praktikos taip pat matyti, kad EB straipsniu draudžiama ne tik atvira diskriminacija d?l pilietyb?s, bet ir bet kokios pasl?ptos diskriminacijos formos, kurios, taikant kitus skyrimo kriterijus, sukelia toki? pa?i? pasekmi?. Taip, pavyzdžiui, yra priemon?s, kuri diferencijuoja asmenis pagal rezidavimo kriterij?, atveju, kai kyla gr?sm?, kad ji daugiausia neigiamai paveiks kit? valstybi? nari? pilie?ius, nes nereziduojantys dažniausiai neturi tos valstyb?s pilietyb?s (žr. 2003 m. sausio 16 d. Sprendimo *Komisija prieš Italij?*, C?388/01, Rink. p. I?721, 13 ir 14 punktus bei juose nurodyt? teismo praktik?).

49 EB 49 straipsniu draudžiami apribojimai egzistuoja, be kita ko, tada, kai mokes?i? teis?s nuostatos, taikomos ekonominei veiklai, vykdomai už valstyb?s rib?, yra mažiau palankios už nuostatas, taikomas ekonominei veiklai, vykdomai šios valstyb?s nar?s teritorijoje (žr. min?to Sprendimo *Filipiak* 62 punkt?).

50 Be to, reik?t? pabr?žti, kad laisv?s teikti paslaugas apribojim? draudimas taikomas ne tik nacionalin?ms priemon?ms, bet ir S?jungos institucij? priemon?ms (pagal analogij?, kiek tai susij? su laisvu prekii? jud?jimu, žr. 1997 m. birželio 25 d. Sprendimo *Kieffer ir Thill*, C?114/96, Rink. p. I?3629, 27 punkt? bei jame nurodyt? teismo praktik?).

51 Nagrin?jamu atveju Šeštosios direktyvos 24 straipsnio 3 dalimi bei 28i straipsniu ir PVM direktyvos 283 straipsnio 1 dalies c punktu leidžiama valstyb?ms nar?ms j? teritorijoje ?steigtas smulkiojo verslo ?mones atleisti nuo PVM, šioms prarandant teis? ? atskait?, ta?iau nesuteikiama tokia galimyb? kitose valstyb?se nar?se ?steigt? smulkiojo verslo ?moni? atžvilgiu.

52 Iš to darytina išvada, kad kai valstyb? nar? smulkiojo verslo ?mon?ms numato atleidim? nuo PVM, šios valstyb?s teritorijoje ?steigtos tokios ?mon?s gali teikti savo paslaugas palankesn?mis s?lygomis nei ne toje teritorijoje ?steigtos smulkiojo verslo ?mon?s, nes pagal min?tas nuostatas valstyb?ms nar?ms draudžiama min?t? atleidim? nuo mokes?io taikyti pastarosioms ?mon?ms.

53 Nagrin?jamu atveju iš pirmesniame punkte padarytos išvados išplaukia, kad neleidžiant ne Austrijos teritorijoje ?steigtoms smulkiojo verslo ?mon?ms pasinaudoti atleidimu nuo PVM, šioms ?mon?ms tampa mažiau patrauklu Austrijoje teikti paslaugas. Tod?l tai sudaro laisv?s teikti paslaugas apribojim?.

54 Be to, kaip išvados 42–44 ir 83 punktuose pažym?jo generalin? advokat?, viena vertus, d?l tokio apribojimo negalima kaltinti valstybi? nari?, nes pagal aptariamas direktyvas jos iš tikr?j? gali taikyti atleidim? nuo PVM tik atitinkamose j? teritorijose ?steigtoms smulkiojo verslo ?mon?ms. Kita vertus, kitoje valstyb?je nar?je nei ta, kurioje mok?tinas PVM, ?steigt? smulkiojo verslo ?moni? galimyb?s atskaityti už pirkimus sumok?t? mokest? nepakanka kompensuoti to, kad atleidimo nuo PVM schema joms netaikoma, ypa? kai tokios smulkiojo verslo ?mon?s beveik arba iš viso nevykdo apmokestinam? pirkimo sandori?.

55 Tokiomis aplinkyb?mis reikia nagrin?ti galim? min?to apribojimo pateisinim?.

D?l pateisinimo

56 Austrijos, Vokietijos bei Graikijos vyriausybės ir Taryba bei Europos Komisija mano, kad laisvės teikti paslaugas apribojimas, kurį sudaro nevienodas smulkiojo verslo ūmonių vertinimas pagal tai, ar jos steigtos Austrijos teritorijoje, ar ne, pateisinamas būtinybe užtikrinti mokesčių kontrolės veiksmingumą. Kaip teigia šios vyriausybės ir institucijos, tokia kontrolė veiksmingai gali atlikti tik valstybės narės, kurios teritorijoje steigta smulkiojo verslo ūmonė.

57 Šiuo klausimu iš teismo praktikos matyti, kad būtinybė užtikrinti mokesčių kontrolės veiksmingumą yra privalomasis bendrojo intereso pagrindas, galintis pateisinti naudojimosi Sutartimi garantuojamomis judėjimo laisvėmis apribojimais. (2009 m. sausio 27 d. Sprendimo *Persche*, C-318/07, Rink. p. I-359, 52 punktas).

58 Tačiau tam, kad ribojanti priemonė galėtų būti pateisinama, ji turi atitikti proporcingumo principą, t. y. turi būti tinkama užtikrinti ja siekiamo tikslo gyvendinimą ir neviršyti to, kas būtina šiam tikslui pasiekti (minuto Sprendimo *Persche* 52 punktas).

59 Šiuo klausimu darytina išvada, kad leidimas naudotis atleidimu nuo PVM tik valstybės narės, kuri taiko tą atleidimą, teritorijoje steigtoms smulkiojo verslo ūmonėms yra tinkamas užtikrinti veiksmingą mokesčių kontrolę, skirtą patikrinti, ar vykdytos sąlygos, leidžiančios pasinaudoti minėtu atleidimu, nes iš principo ūmonės savo steigimo vietoje saugo su visa jai ekonomine veikla susijusius dokumentus.

60 Todėl šių bylų stojusios vyriausybės ir institucijos teisingai mano, kad priimančiamajai valstybei narei sunkiai manoma veiksmingai kontroliuoti ne minėtoje teritorijoje steigtos smulkiojo verslo ūmonės vykdomą veiklą, šiai naudojantis laisve teikti paslaugas.

61 Kalbant apie būtinybę šia smulkiojo verslo ūmonėms skirta schema leisti naudotis tik atitinkamoje valstybėje narėje steigtoms ūmonėms, pažymėtina, jog minėtos vyriausybės ir institucijos tvirtina, kad administracinės pagalbos taisyklės, išplaukiančios iš 2003 m. spalio 7 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1798/2003 dėl administracinio bendradarbiavimo pridėtinės vertės mokesčio srityje, panaikinančio Reglamentą (EEB) Nr. 218/92 (OL L 264, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 9 sk., 1 t., p. 392), ir 1977 m. gruodžio 19 d. Tarybos direktyvos 77/799/EEB dėl valstybių narių kompetentingų institucijų tarpusavio pagalbos tiesioginio apmokestinimo srityje (OL L 336, p. 15; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 9 sk., 1 t., p. 63), negali užtikrinti tinkamo informacijos pasikeitimo.

62 Jos teigia: kadangi smulkiojo verslo ūmonėms skirta schema siekiama palengvinti su apmokestinamomis kinomis operacijomis susijusių administracinių naščių, šios ūmonės atleidžiamos nuo administracinių su apyvartos mokesčiu susijusių formalumų, vadinasi, steigimo valstybės narė neturi jokių duomenų, kuriuos galėtų perduoti vadovaudamasi Reglamentu Nr. 1798/2003. Jos priduria: kadangi Direktyva 77/799 apima tik su tiesioginiais mokesčiais susijusią informaciją, ji nesuteikia galimybių nei surinkti, nei perduoti informacijos, susijusios su smulkiojo verslo ūmonių apyvarta.

63 Šiuo klausimu visų pirma reikia priminti, kad tikslas užtikrinti mokesčių kontrolės veiksmingumą siekiant kovoti su galimu sukčiavimu, mokesčių vengimu ir piktnaudžiavimu, apie kurio užtikrinimo būtinybę priminta šio sprendimo 57 punkte, negali būti pasiektas, jei nėra tinkamų duomenų. Kita vertus, kaip išvados 33 punkte pažymėjo generalinis advokatas, smulkiojo verslo ūmonių schemeje numatytas administravimo supaprastinimas, skirtas sustiprinti smulkiojo verslo ūmonių steigimą, veiklą ir konkurencingumą bei išlaikyti protingą santykį tarp administracinių mokesčių kontrolės išlaidų ir tikėtina mažesnių mokesčių pajamų.

64 Iš tikrųjų pagal PVM direktyvos 272 straipsnio 1 dalies d punktą valstybės narės gali atleisti

smulkiojo verslo ?mones nuo vis? šios direktyvos 213–271 straipsniuose numatyt? formalum?, skirt? informuoti valstybi? nari? mokes?i? institucijas apie j? teritorijoje PVM apmokestinam? veiki?.

65 Tod?l, kaip teisingai nurod? Taryba, smulkiojo verslo ?mon?s paprastai n?ra ?registruotos kaip PVM mok?tojos j? ?sisteigimo valstyb?je nar?je ir ši neturi joki? su j? apyvarta susijusi? duomen?. Taigi pagrindin?je byloje Vokietijos vyriausyb? nurod?, kad I. Schmelz smulkiojo verslo ?mon? Vokietijoje n?ra ?registruota kaip PVM mok?toja ir ši valstyb? nar? neturi joki? su jos apyvarta susijusi? duomen?.

66 D?l Direktyvos 77/799 reik?t? pažym?ti, kad pagal jos pirm?j? straipsn? ši direktyva apima informacijos keitim?si pajam?, kapitalo mokes?i? ir draudimo ?mok? srityje. Negalima atmesti to, kad informacija, susijusi, be kita ko, su pajamomis, gali suteikti nauding? duomen? ypa? tiriant galim? suk?iavim? PVM srityje, ta?iau ši informacija neapima PVM apmokestinamos apyvartos.

67 Tokiomis aplinkyb?mis vyriausyb?s ir institucijos, šios bylos šalys, mano, kad Reglamente Nr. 1798/2003 ir Direktyvoje 77/799 numatytos administracin?s pagalbos taisykl?s negali užtikrinti naudingo duomen? pasikeitimo, kiek tai susij? su atleidim? nuo PVM taikan?ios valstyb?s nar?s teritorijoje veikian?iomis smulkiojo verslo ?mon?mis.

68 Be to, tokia informacijos stoka gali b?ti pašalinta tik ?vedus formalumus, kaip antai numatyti? PVM direktyvos 213–271 straipsniuose. Kaip buvo pažym?ta šio sprendimo 63 punkte, smulkiojo verslo ?mon?ms skirta schema siekiama supaprastinti tokioms ?mon?ms ir mokes?i? institucijoms tenkan?ius formalumus.

69 Iš tikr?j? d?l siekio užtikrinti smulkiojo verslo ?mon?s kitose valstyb?se nar?se nei ta, kurioje ji ?steigta, realizuotos apyvartos mokes?i? kontrol?s veiksmingum? tekt?, pirma, smulkiojo verslo ?mon?ms ir administracin?ms institucijoms atlikti sud?tingus formalumus, kurie leist? surinkti svarbius duomenis ir nustatyti galimus piktnaudžiavimo atvejus, ir, antra, ?sisteigimo valstyb?s nar?s mokes?i? institucijoms teikti visoms kitoms S?jungos valstybi? nari? mokes?i? institucijoms pakartotinius administracin?s pagalbos prašymus, skirtus pasikeisti min?tais duomenimis.

70 Reikia pridurti, kad leidimas naudotis atleidimu nuo PVM tik valstyb?je nar?je, kuri ?tvirtino tok? atleidim?, ?steigtiems apmokestinamiesiems asmenims pašalina apmokestinam?j? asmen?, veikian?i? keliose valstyb?se nar?se, kuriose jie ne?sisteig?, galimyb? išvengti j? veiklai taikomo viso ar dalies apmokestinimo tose valstyb?se nar?se taikant atleidim? nuo mokes?io, net jeigu min?t? asmen? veikla, vertinama bendrai, objektyviai viršija smulkiojo verslo ?mon?s veiklos apimt?, o toks mokes?i? išvengimas b?t? nesuderinamas su b?tinybe, nukrypstant nuo apmokestinimo principo, t. y. taikant š? atleidimo nuo mokes?io mechanizm?, skatinti tik smulkiojo verslo ?mones.

71 Atsižvelgiant ? tai, kas išd?styta, atrodo, kad šioje PVM schemas taikymo stadijoje tikslas užtikrinti mokes?i? kontrol?s veiksmingum? siekiant kovoti su galimu suk?iavimu, mokes?i? vengimu ir piktnaudžiavimu bei smulkiojo verslo ?mon?ms skirtos schemas tikslas sustiprinti ši? ?moni? konkurencingum? pateisina, pirma, kad atleidimas nuo PVM b?t? taikomas tik valstyb?s nar?s, kurioje PVM mok?tinas, teritorijoje ?steigt? smulkiojo verslo ?moni? veiklai, ir, antra, metin? apyvarta, ? kuri? reikia atsižvelgti, apimt? valstyb?je nar?je, kurioje ?mon? ?steigta, realizuot? apyvart?.

72 Tokiomis aplinkyb?mis darytina išvada, kad leidimas naudotis atleidimu nuo PVM tik valstyb?je nar?je, kurioje PVM mok?tinas, ?steigtoms smulkiojo verslo ?mon?ms neviršija to, kas b?tina siekiant užtikrinti ši? dviej? tiksl? ?gyvendinim?.

73 Iš to išplaukia, kad išnagrinėjus klausimus nematyti nė vieno veiksnio, kuris galėtų turėti tokos Šeštosios direktyvos 24 straipsnio 3 dalies bei 28i straipsnio ir PVM direktyvos 283 straipsnio 1 dalies c punkto atitikimą EB 49 straipsniui.

74 Galiausiai tiek, kiek prašymų priimti prejudicinę sprendimą pateikęs teismas taip pat klausia, ar pagrindinėje byloje nagrinėjamos nuostatos atitinka bendrąjį vienodo požiūrio principą, reikia priminti, jog šio sprendimo 53 punkte konstatuota, kad aptariamas nevienodas vertinimas lemia laisvės teikti paslaugas apribojimą. Todėl jis patenka į EB 49 straipsnio taikymo sritį.

75 Tokiomis aplinkybėmis, kaip išvados 75 punkte pažymėjo generalinis advokatas, darytina išvada, kad bendrasis vienodo požiūrio principas netaikytinas savarankiškai.

76 Iš to, kas išdėstyta, pateiktus klausimus reikia atsakyti taip: išnagrinėjus klausimus nematyti nė vieno veiksnio, kuris galėtų turėti tokos Šeštosios direktyvos 24 straipsnio 3 dalies bei 28i straipsnio ir PVM direktyvos 283 straipsnio 1 dalies c punkto galiojimui EB 49 straipsnio atžvilgiu.

77 Šeštosios direktyvos 24 ir 24 a straipsniai bei PVM direktyvos 284–287 straipsnius reikia aiškinti taip, kad sūvoka „metiną apyvartą“ apima per vienus metus valstybėje narėje, kurioje ūmonė steigta, realizuoti jos apyvartą.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

78 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymų priimti prejudicinę sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (didžioji kolegija) nusprendžia:

1. **Išnagrinėjus klausimus nematyti nė vieno veiksnio, kuris galėtų turėti tokos 1977 m. gegužės 17 d. Šeštosios Tarybos direktyvos 77/388/EEB dėl valstybių narių apyvartos mokesčių statymų derinimo – Bendra pridėtinės vertės mokesčio sistema: vienodas vertinimo pagrindas, iš dalies pakeistos 2006 m. vasario 14 d. Tarybos direktyva 2006/18/EB, 24 straipsnio 3 dalies bei 28i straipsnio ir 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos 283 straipsnio 1 dalies c punkto galiojimui EB 49 straipsnio atžvilgiu.**

2. **Direktyvos 77/388, iš dalies pakeistos Direktyva 2006/18, 24 ir 24a straipsnius bei Direktyvos 2006/112 284–287 straipsnius reikia aiškinti taip, kad sūvoka „metiną apyvartą“ apima per vienus metus valstybėje narėje, kurioje ūmonė steigta, realizuoti jos apyvartą.**

Parašai.

* Proceso kalba: vokiečių.